

Q. F. F. E. J. D. T. O. M.

DISPUTATIONE HAC PHILOSOPHICA
DÆMONOLOGIAM

Ex

Principiis rationis eruendam indica-
cat, consensu Amplissimæ Faculta-
tis Philosophicæ, in Regia A-
cademia Aboënsi,

SUB PRÆSIDIO

Admod. Rever. atq; Amplissimi DOMINI,
MAG. JOHANNIS
HAARTMAN,

Philos. Theoret. Prof. Ordin.

Pro obtinendis Honeribus Philos.
publicæ eam submissurus disquisitione
ANDR. HEINRICIUS, FIL.

Wiburgensis,

ad diem, D. V. IV Junii A. MDCCXXVI.

In Auditorio Maximo.

ABOÆ,

Typ. E. FLODSTRÖM, REG. ACAD. TYP.

АСИМОВА АГАРЫ
СИМФОНИЯ
ДЛЯ СИМФОНИЧЕСКОГО ОРКЕСТРА

Составлено в соответствии с
законом о защите авторских
и смежных прав и о компенса-
ции изобретателям полезных

изобретений и открытий
и о правах на результаты инте-
лектуальной деятельности

СИМФОНИЯ
ДЛЯ СИМФОНИЧЕСКОГО ОРКЕСТРА

Составлено в соответствии с
законом о защите авторских
и смежных прав и о компенса-
ции изобретателям полезных

изобретений и открытий
и о правах на результаты инте-
лектуальной деятельности

СИМФОНИЯ
ДЛЯ СИМФОНИЧЕСКОГО ОРКЕСТРА

Составлено в соответствии с
законом о защите авторских
и смежных прав и о компенса-

ции изобретателям полезных

କୁଳାଙ୍ଗାରେ କୁଳାଙ୍ଗାରେ ? କୁଳାଙ୍ଗାରେ କୁଳାଙ୍ଗା
କୁଳାଙ୍ଗାରେ କୁଳାଙ୍ଗାରେ ? କୁଳାଙ୍ଗାରେ କୁଳାଙ୍ଗାରେ ?
କୁଳାଙ୍ଗାରେ ? କୁଳାଙ୍ଗାରେ ? କୁଳାଙ୍ଗାରେ ?
କୁଳାଙ୍ଗାରେ ?

I. N. J.

um , Lector

Benebole , ex decreto
superiorum , quorum
interfuit , mihi esset aliud adhuc
specimen edendum , non facile
memet explicare porui , cui ma-
terias pertractandas manum admo-
verem , cum & tempus mihi con-
cessum esset huic rei expediundas
nimis breve , & subsidia non satis
suppererent idonea . Tandem &
ipsa vox Dæmonis & effectus Dæmo-
num plus quam conspicui proh

A. do-

dolor! me ad Δαιμονολογίαν hanc instituendam provocarunt. Neque enim Augustino per omnia puravi consentiendum, qui (a) inter alia: ubiunque inquit, sacrarum literarum hoc nomen positum reperiatur, sive Dæmones sive Dæmonia dicantur, non nisi maligni Spiritus significantur. Contrarium enim exēplum habemus Act. 17: 18. Nec illis unquam assentiri ausus sum, qui vel viva voce docent, vel pravo vitæ genere demonstrant, quasi nulli darentur spiritus, nulli Dæmones. De industria namque cœcutire viderunt, quisquis ad hujus rei effe&a atque exempla, quæ ubivis terrarum, tam prioribus, quam posterioribus temporibus, extiterunt tristissima ac luculentissima, non attendit, sed vel præceps negat, vel ex pravo habitu demens ruit in quævis lacer;

(a) Lib. IX. Cap. 29, de Civ. Dei.

lera; non ante advertens quos fo-
 dales habeat, & quis finis sit vi-
 tæ; quam eo accesserit, unde redi-
 re, vel iis sele associaverit, quorum
 ex confortio fermet segregare nun-
 quam potest. Laudamus Medi-
 cos, qui in caussas morborum so-
 lent inquirere. Extollimus agri-
 colas observantes, quæ ratio sub-
 sit, quod ager nimis carbunculo-
 lis sit. Quid de illis fieri, qui ne-
 que ex tam horrendis exemplis
 pernoventur ad cognoscendum
 hujusce rei caussas, atque agno-
 scendum minimum, quod dentur
 spiritus, qui alias Dæmonum no-
 mine venire solent. Nos nostri esse
 officii existimavimus, ut de hisce
 in præsentia paucis ageremus. In-
 terea ad Te nostra sele, Candidæ
 Lector, convertit oratio, digne-
 ris pro solita benevolentia Tua
 conaminibus nostris favere, eaq[ue]
 Tibi de meliori nota commenda-

ta habere. Quod dum feceris,
videris id nobis præstissime, quod
leges interdum præstare solent,
cum favorem necessitatis admittere
præsumuntur (b).

CAPUT I.

De nomine Dæmonis.

§. I.

Obseruat Clarissimus Hebenstreit (c), Eugubinum Sieuchum, libro de perenni philosophia, quem maximi facit Polyhistor Celeberrimus Dn. Dan. G. Morhofius (d), eam fovere opinionem, quod $\gamma\circ\delta\alpha\mu\omega\nu$ deflexum sit ex hebraica voce $\gamma\circ\delta$, rejecta prima litera ω , ut fiat dai, & in numero multo daim. Quæ tententia magnam

(b) Conf. Sam. Pufendorff. de J. N. & G. L. II. C. 6. (c) Philos. prim. p. m. 378.

(d) in sui Polyhistoris Tom. III. Lib. 5. C. 1. §. 4. p. 43.

magnam eo nomine probabilitatem præ se ferre videtur, quod lingua hebræa omnium sit antiquissima, imo primigenia (e), cuius ante γλωσσάς, adeoque græcam linguam, usus vigerit; verum enim vero, si penitus inspexerimus in hanc derivationem, deprehendemus quasdam literas abjici & quasdam addi, qui derivandi modus eo minus sese nobis probare potest, quo persuasiores sumus, per abjunctionem & additionem literarum ex uno vocabulo, vel omnes voces derivari posse. Ipse vero Hebenstreit, cum Cl. Dn. Joh. Christ. Hundeshagen (f), Dn. Matthias Martinio (g), Scarpula & Pasore hanc vocem natales suos debere existimat vocabulo

græ-

(e) Aug. Pfeiffer. in dubiis vexat. de lingua Protoplast. p. m. 63.

(f) in Tractatu Philotheosophico.

(g) in Lex. Philol.

græco *δαίω* h. e. scio, quia sci-
entia & sagacitate possunt Dæmo-
nes. Sed nobis perinde est, sive
illud vocabulum derivatum, si-
ve primitivum habeatur, modo
significatio ejus peripeta fuerit.

§. II.

Res ipsa vero postulat ut ad æ-
quovocas ejus significations
attendamus, cum hoc neglecto
neiciamus certe de qua re nobis
agendum sit. Homerus (h) atque
Thragoides (i) Deos gentilium *δαι-*
peores vocant. Hesiodus homines
aurei seculi, postquam deluncti e-
runt, hoc nomine insignire voluit
(k). Pythagoras illustres Hercæs
δαιμones appellat (l). Quidam fert
pro-

(h) Iliad. v. 410. (i) Γνωμ. ἡλεγ. v. 149.
(k) Περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων v. 991. (l) in aureis car-
min. v. 3. conf. Hierocles in Com. sup.
aut. Pyt. carm. p. m. 41.

ptorum, eorumque in numero
Maximus Tyrius, in ea significa-
tione accipiunt, ut animam ra-
tionalem per hoc vocabulum si-
gnificare non dubitent (m). Pro-
clus & Porphyrios promiscue hanc
vocem & bonis & malis Ange-
lis tribuunt; ideoque dæmones
in bonos & malos dispelunt
(n). Plato bonos angelos *dæmones*
nominat: tribuit enim illis ejus-
modi prædicata, quæ non nisi
de bonis spiritibus prædicari
possunt (o). Penes nos vero i-
dem jam significat, ac malus an-
gelus, qui alias Cacodæmon, spi-
ritus immundus, diabolus, satanas
&c. appellatur: quippe qua si-
gnificatione in Sacro codice oc-
currat (p). Adeo ut hoc vocabu-
lum

(m) Citente H. benstreich Philos. prim. p.
m. 380. (n) Cir. eodem p. 379.

(o) Citant. eod. Phil. prim: p. 379.

(p) Luc. 8: 19. Matth. 8: 31. Apoc. 16: 14.

lum eandem subiisse fortunam vi-
deatur, ac vox Fanis, quam do-
ctissima atque elegantissima con-
seripta disputatiuncula Celeberri-
mus Verelius, docet primum ex
codice arg. significasse Deum,
quæ nunc Dei hominumque de-
signat hostem, diabolum. Non
secus atque nomen tyranni, quod
olim significabat summum impe-
rantem, nunc vero eum, qui in
destructionem Civium suorum a-
ctiones & consilia dirigit omnia,
juribusque Majestaticis abutitur.
Quocirca non sine causa vide-
tur Horatius in hæc erupisse ver-
ba(q):

" " " mortalia facta peribunt:
Ne dum sermonum sit honos, & gra-
tia vivaz.

Multa renascentur quæ jam cecidere,
cadentque

Quæ nunc sunt in honore vocabula,
si volet usus.

Cap.

sq) in L. II, Ep. III, de arte Poët, v. 68.

CAP. II.

De existentia Dæmonis.

§. I.

Jam excutienda venit nobis illa quæstio: an revera existant Dæmones? habemus enim ut veteres sadducæos aliosque omittam, Christianum Thomæsum, Balch: Beecherum, Naturalistas (r) & Quackeros (s), qui negativam tuentur sententiam, dicentes: observante Val. Ern. Loeschero (t): Dæmones esse Paganorum figmentum, idque ex Apuleji aliorumque veterum de Dæmonibus doctrina satis patere; deinde argumentantes: non posse hominem concipere ejusmodi substantias

A 5 im-

(r) Val. Ern. Loeschero in prænot. Theolog. p. m. 314. 320. (s) Conf. Majest. Pneum p. m. 633. (t) in Præn. Thol. p. m. 313. seq.

immateriales: affirmantes postea, omnes istas operationes, quæ de monibus tribuuntur, ab aliis causis procedere, adeoque frustra ex illis dæmonum existentiam probari: denique apparitiones & spectra esse phantasmata, quæ sibi efformat phantasia hominis. Verum, hæc omnia gratis dici nemini non perspectum atque exploratum esse potest, qui tantummodo observaverit: distinguendum inter fabulosa paganorum de Dæmonibus dogmata, & inter doctrinam de existentia eorum. Non statim dicendi sunt negasse Dæmones, qui fabulas paganorum e. g. de subtilissimis eorum corporibus pro segmentis habent. Deinde præjudicis illud esse tribuendum putamus, quod quis fingat, temet non posse concepire spiritus: vel quod prætendat omnes

omnes operationes ira comparatas esse, ut alii caussæ, quam Dæmoni alicui tribui possint: pluribus namque argumentis probari potest, dari aliud quid, quod dæmonum nomine heic designamus (v).

§. II.

Ut autem status controversia ponatur distinctus; observemus necesse est (1) non præcise hic queri, de hoc vel illo nomine horum spirituum; sed de re ipsa, hoc jam nomine denata. Nec (2) an ex scripturis probari queat affirmatio hujus questionis: verum an ex lumine naturæ possit sufficienter demonstra-

(1) Conf. Joh. Christ, Hundeshagen tract. Philotheosophico Cap. de Specie Paulini Gothi Episc. Stregn. tract. de Ang. &c Pythonicis apparit. Classen tractat. de oraculis Gentilium,

strari: quis enim tam rudis est
Sacrarum Literarum, ut inde
hanc thesin probare nequeat. Nec
tamen (3) de lumine naturæ con-
cretive spectato, prout præcon-
ceptis gentilium, aliorumque o-
pinionibus est obfuscatum; sed
abstractive tali, quatenus natura
& recte rationi in se evidens est
atque consentaneum. Nihil enim
hic attendimus nisi quod ex se-
dula & accurata rationum collec-
tione, cum judicio, ut verum
eruitur; & ad certam scientiam, li-
cet non a priori, ut loquuntur scho-
lae, tamen a posteriori, nos deducit;
et alias dicitur cognitio discur-
siva, existentiæ causæ, per exi-
stentiam effectus; ut ex eo pro-
bamus hominem esse rationalem,
quia docilis. Quibus præmissis,
affirmative jam ad propositam
quæstionem respondendum esse
nulli dubitamus.

§. III.

Ne autem gratis hoc ipsum a nobis affirmari quis existimet, nostrarum est partium indicare, quinam illi sunt effectus atque operationes ex quibus innotescet, dari omnino ejusmodi substantias spirituales, quæ nobis Dæmonum nomine venire solent. Cui obligationi ut quadam tenus satisfiat, provocamus ad mirandas illas omnemque vim humanam exsuperantes actiones, quas in hominibus energumenis atq; obseffis peractas esse, testes sunt omnium temporum historiarum. Ut pote linguarum exoticarum & arantium, obseffis alioquin ignoratarum cognitio; rerum alias incognitarum, absentium & longissime distitarum scientia; vis vaticinandi nobis admiranda; loquela aperto ore sine debita organorum

rum dispositione facta; Aviculorum, ovium, boum, urforum
repræsentatio; Robur plusquam
humanum in portandis oneri-
bus immanibus; blasphemias in-
sanctissimum Nomen erubet;
agillima diductio sine dissolutio-
ne compagum suæ molis & qua-
sunt alia ejusmodi; quorum ta-
men actus omnes non disjunctim
sed conjunctim sunt accipiendi,
quippe quorum quidam commu-
nes sunt gravibus morbis, aliasq;
interdum agnoscunt causas.

§. IV.

Hisce obsessorum actionibus ad-
di possunt antiqua, idolorum
oracula ac prædictiones futuro-
rum, nec non præstigia, incan-
tationes atque effecta magica, i-
tem spectra (x) in corporibus ad-

tem-

(x) Joh. Jac. Syrbius in der Kürze anwei-
fung zur weisheit. p. m. 50.

tempus assumptis apparentia, quæ
 „omnia ejusmodi sunt; ut reve-
 „ra prodire ab ipso illo suppo-
 „sito, a quo alioquin apparent,
 „dici minime queant: Quoniam
 „oracula tæp̄ e simulaclris, vel
 „e specu ac terræ caverna red-
 „debantur; quæ quidem cum
 „intelle&tu omni destituuantur,
 „nec ullam vim loquendi habe-
 „ant, pro causa ejus rei existi-
 „mari haud possunt. Ita & pra-
 „stigia & magica effecta ipsius
 „mentis humanae captum omnem-
 „que artem hominum etiam ia-
 „geniosissimorum, prorsus exce-
 „dunt: quæ tamen nihilominus
 „præstari ab hominibus plerumq;
 „illiteratis, rerumq; omnium igna-
 „ris, nemini non est notum. Sic
 „etiam corpora spectrorum talia
 „omnino esse constat, ut & in
 „momento conflentur cum ap-
 „parere incipiunt, ac subito rur-
     sus

„ sus dissolvantur , ubi disparent
 „ quod sane argumento est , sub
 „ esse aliquod principium debere
 „ a quo ut formentur ista cor-
 „ pora , sic perficiantur eæ ope-
 „ rationes , quas ipsa alioquin
 „ edere apparent . Similiter cor-
 „ pertum quoque est homines ob-
 „ fessos peregrinis quandoque lis-
 „ guis , quas nunquam calluere
 „ loqui , taliaque præterea agere
 „ quæ supra omnem vim poten-
 „ tiamve humanam existunt (y).
 Jam autem si hæc omnia ab a-
 lio supposito , præterquam quod
 in oculos incurrit , proveniunt
 vel ut proveniant a corporeo , ve
 ab incorporeo , oportet . Sed a
 corporeo provenire dici omnino
 ne .

(y) Christ. Donatus in Institut. Pneum p.m.
 421. quarum nobis fecit copiam Re-
 rendissimus Aboëns Diocet Episcopus
 Doct. HARMAN WITTE , Patronus Lite-
 rarum incomparabilis ;

nequeunt : quia corpus seipsum
moveare non potest, ut recte mo-
gent Cl. Anton. Le Grand (2) & Ce-
leber. Rhydelius (3), nec cuiusmo-
di illud sit, ac undenam, defini-
ri licet. Si ab incorporeo;
necessum est, ut vel a Deo, vel
ab anima aliqua separata, vel de-
nique a substantia incorporea a-
lia proveniant : nam dicere mor-
bos causas esse hujusmodi rerum
omnium, siculorem admodum est.
Si ab ipso Deo, neesse est, dice-
mus Ens Sanctissimum effectus
abominabiles producere, quod
certe ἀνίχειμενον est εἰς προσχεμένων
si enim alicujus mali dici posset
causa Numen divinum, non De-
us, ne dum absolute & per ei-
sentiam sanctus dici posset. Si
ab anima separata huc produ-

B cta

(2) Instit. Phil. part. 3. Cap. III. p. m. 178.

(3) Thesaurus Poëticus, Cap. 1. §. II. p. m. 12.
manuscr.

Ita esse dicere velis, multa tibi
 habebis contraria; cum quia stat-
 tus animalium separatarum plane
 expers est humani commercii;
 cum quia effectus memorati su-
 pra vires animæ humanae sunt;
 cum quia actiones istæ, de quibus
 hic sermo, materiales sunt;
 quas vero præstare animam, ni-
 si cum adhuc unita est corpori,
 non posse, vel illud argumentum
 est, quod anima in talibus actio-
 nibus peragendis, dicente Celeb.
 Christ. Donato, (b) ita a spiritibus
 animalibus dependeat, ut nullam
 earum sine istis recte sese haben-
 tibus valeat producere: unde
 certe tanto minus id poterit, cum
 plane non est unita corpori, a-
 deoque nec spiritus dictos sibi
 habet unitos. Relinquitur ergo,
 quod a substantia immateriali alia,
 quam

(b) Instit. Pocum, p. m. 423.

quam nos Dæmonem vocamus,
effectus isti proveniant.

CAP. III.

De essentia Dæmonis.

Stabilita sic thesi nostra de ex-
istentia Dæmonis, prox-
imum est, ut paucis essen-
tiam ejus dispiciamus. Priusquam
vero, de ea *nata* *Scimus* aliquid di-
cere queamus, removendæ sunt
quorundam sententiæ, cum eorum,
qui Dæmones accidentia esse sta-
tuebant, cum eorum, qui eos
corporeos esse putabant. Prio-
rum in numerum referuntur jux-
ta Loescherum (c), Parmenides, Xe-
nophanes Melissus & Spinoza; juxta
Rudraffum vero (d) Epicurei, Demo-
critus & Averroes, nec non Libertini

B 2

&

(c) Prænor. Theolog. p. m. 63.

(d) Inquit. Metaph. p. m. 890.

& Anabaptistar. Verum quo fundamento hæc eorum hypothesis insitatur non video: nam accidens est Ens, quod quando est, necessario est in aliquo subiecto, & ita sive substantia. & quidem ita, ut neque sit ejus pars neque compar, neque separatim sine aliquo subiecto aut sine substantia existere possit (e). Ex hac definitione vel sole clarius patescit, dampones non posse dici accidentia: sunt enim Entia per se subsistentia, nec alteri subiecto ita insunt, ut sine eo existere non possint, quod eorum operationes & actiones satis superque evincunt.

§. II.

Posteriorum in numerum referuntur

Cla-

(e) Francisc. Alberti Æpious in Metaph. ad Theol. accom. p. m. 53.

Clariss: Hebenstreit (f) Origaeam, Damascenum, Bonaventuram, Richardum & Aureolum; Rudrauffus (g) vero, a Platonicis & veteribus Judæis petit principium. Pro hypothesis hac stabilienda dicunt, primo mutabilitatem Dæmonum, arguere eos esse materiales adeoque corporeos, nam materia est principium mutationis: deinde, quia non semper active sed quandoque passive se habent: porro, quia continentur in loco & moventur ex loco in locum: denique, quia saepe cernuntur materiales actus proficiisci a Dæmonibus, quos alias producere nequirerent, nisi materia quadam constarent. Quibus ut respondeatur, notandum est: primo, mutabile dici dupliciter, mutatione accidentalí & mutatione substanciali. Mutabile muta-

1109

(f) In Philos. prim. p. m. 401.

(g) Instit. Metaph. p. m. 892.

ttione accidentalí appellatur, quod accidens aliquod amittere vel accidens novum recipere potest; mutabile vero mutatione substantiali est, quod ex esse formæ mutari potest, ad non esse illius in materia h. e. ita mutari spiritum, ut materia ejus formam priorem abjiciat & novam recipiat (h). Priori modo possunt Dæmones quidem dici mutabiles, non autem posteriori; exinde ramen non sequitur eos esse corporeos, nam materia non est principium mutationis accidentalis, quippe quæ etiam fieri solet, in rebus immaterialibus. Deinde, quamvis concedi possit Dæmones & agere & pati, non ramen conceditur principium secundum quod patiuntur, non posse nisi materiam esse. Porro, distinguendum est, inter esse in loco

(h) Hebenstreit in Philol. prim. p. m. 402.

loco circumscriptive, & esse in loco definitive, si priori modo essent in loco, essent corporē; sed sunt posteriori modo, nempe definitive, h. e. sunt in certo spatio, modo tamen alio, quam corpora, ita ut a paribus loci non circumscribantur illi, quod materiales eos esse nequaquam evincit. Denique, quod ad actus materiales h. e. ejusmodi actus qui vel certo corporis organo, vel intervento spirituum animalium fiunt (k), attinet, eos videntur quidem Dæmones producere; sed revera producuntur per medium corporis assumti.

§. III.

(i) Adrian Heerebord. metel, philos. p.
m. 49.

(k) Christ. Donatus instit. Pneum. p.
m. 25.

§. III.

Remoris sic argumentis adver-
sariorum superesse videtur, ut
positive mentem nostram de es-
senia Dæmonis exprimamus. Di-
cimus itaque Dæmonem esse sub-
stantiam spiritualem, dependentem,
completam, in actionibus malam, a-
deo ut hac descriptione & con-
ceptum communem & proprium
indicemus. Communem & qui-
dem tremorum statuendo: eum es-
se substantiam spiritualem: quip-
pe sub quo conceptu omnes spi-
ritus completi possimus; com-
munem proximum statuendo, eum
esse substantiam dependentem,
qui conceptus animas quoque
hominum sub se complectitur.
Proprium Conceptum, dicendo il-
lum esse substantiam completam
& in actionibus malam, nam hoc
conceptu; primo distinguitur ab

ani-

anima humana, quæ est substantia incompleta, ordinata ad unionem cum corpore; deinde etiam a statu suo primo concreato, quem cum bonis Angelis communem habuisse, & a quo sua culpa excidisse, non difficulter potest colligi.

§. IV.

Demonem vero esse substantiam, patet ex ipsa definitione substantiae: nam substantia est Ens, non existens in alio tanquam in subiecto, i. e. vel plane non existens in alio vel existens quidem in alio, sed ita, ut sit ejus pars, vel compars & ut salva illius essentia separari ab eodem, ac sine eo separatum existens possit (1). Dependentem eum B 5 esse

(1) Francisc. Alb. Æpin. Metaph. Theol. accom. p. m. 48.

esse substantiam, quæ in esse ab aliquo alio Ente dependet, ex eo in proclivi est evincere; quod alias si independens esset, etiam infinitus esset in essentia, certe risque porro gauderet attributis, quæ ex independentia relulant, adeoque tandem ipse Deus esset, quod absurdum. Completam eum esse substantiam vel inde luculentum evadit; quia nihil alligati potest ad cuius constitutionem per se & natura sua ordinatus dici queat. Spiritualem eum esse omnisque quantitatis etiam subtilissimè expertem, vel inde, ut alia taceant argumenta, colligitur, quia intime penetrat corpus, in quo operari deprehenditur, eundemq; cum ipso locum occupat. Cui etiam illud addi potest, quod natura sua vitam intentionalem vivat, quam per seūtus inorganicos intellectionem & volitionem se-

sese exserit; quos actus in materia cadere negant Philosophi (m). Dicet aliquis: Dæmones qui obfessorum corpora occupant, non penetrant ea, sed per poros illis sese ingerunt; inde autem non potest inferri, eos esse simpliciter incorporeos omnisque materiae expertes, cum aëris quoque ingrediatur per poros corpora, nec carnem ab omni prorsus materia sit immunis. Huic opponimus Clariss. Hebenstreit, qui dicit: Non possunt per poros corporibus sese ingerere. Sic enim aut per unum, aut per plures simul poros ingredereor. Sed non per unum, quia sic essent minimæ quantitatis, adeoque in genere corporum imperfectissimorum, quibus nulla vel per quam exigua efficacia

(m) Lud. de la Forge Tract. de mente humana C. III. §. 4. p. 7.

cia conveniret. Neq; per plures
simul poros, quia corpora eo-
rum in frusta oporteret dividiri,
ut alia pars per unum, alia per
alium porum ingrediatur, cum
inter poros, interjectæ sint par-
ticulæ corporis solidæ, quas
corporeæ substantia penetrare
nequit (n).

§. V.

Vindicata sic spiritualitate Dæ-
monis, reliquum esset, ut heic
ageremus, cum de operationibus
in specie, tum de attributis ejus-
dem, quippe quæ prono quasi ex-
alveo ab hac fluere videntur;
ceterum, cum hæc omnia ex-
plicare, modum exercitii acade-
mici excedere videantur, longio-
resque negetendas esse moras di-
gitent, ac instituti ratio permit-
tere

(n) Phileb, prim: p: m: 400:

tere præsumitur ; hisce paucis ins.
que levissimis subsisto , indepen-
dentem illum spiritum Deum ar-
dentissimis defatigans precibus ,
velit pro clementia sua maxima ,
potentiaque infinita , maiorum spi-
rituum potentiam ita circumscri-
bere , ut tuti atque immunes ab
omni periculo , iter nostrum in
hoc mundo absolvamus , tandem-
que triumphum agamus , cœle-
stes beatorum mansiones
occupaturi .

SOLI DEO GLORIA!

21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.
21.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.

COLI DEO GLORIA

